

ת"פ 52527/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 52527-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט ביאלין אלעזר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ניר בינשטוק
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אוסמה חלבי

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של **אינומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**) שאלה עובדותיו:
2. ביום 26.6.2020 אושפזה אחות הנאשם, כבת 13 (להלן: "**האחות**" או "**הקטינה**"), לפי העניין, במחלקת טיפול נמרץ ילדים בבית החולים "שערי צדק" שבירושלים, כשהיא סובלת מקרע בטחול ודימום ניכר בבטנה, לאחר שאחד מאחיה, אשר זהותו אינה ידועה, תקף אותה.
3. אמו של הנאשם ושל הקטינה סירבה למסור את שם האח התוקף. על רקע זה עירב צוות בית החולים ובכללם ד"ר נרמין עליאן (להלן: "**הרופאה**" או "**ד"ר עליאן**"), עובדת סוציאלית של בית החולים (להלן: "**העו"ס**") אשר הזעיקה משטרה למקום.
4. ביום 27.6.2020, הגיע הנאשם לחדר מיון ילדים ואיים על הרופאה בפגיעה שלא כדין בגופה, במטרה להפחידה או להקניטה, בין היתר, באומרו: "**רק שתדעי שאנחנו לא שותקים ומשהו מאד רציני הולך לקרות לך בקרוב**". זאת ועוד, הוסיף הנאשם ואיים: "**נשבע שזה לא עובד כך, יהיה משהו מאד רציני בתמורה לכל מי שהיה בבית החולים אתמול וספציפית לך**".
5. בהכרעת הדין נקבע כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה את העובדות והעבירה שיוחסו לנאשם בכתב האישום. על כן, נקבע בהכרעת הדין כי אכן ביום 27.6.2020, הגיע הנאשם לחדר מיון ילדים, במקום בו הייתה מאושפזת אחות הנאשם (להלן: "**הקטינה**"), ואיים על הרופאה בפגיעה שלא כדין בגופה, במטרה להפחידה או

להקניטה, בכך שבין היתר אמר לה "רק שתדעי שאנחנו לא שותקים ומשהו מאד רציני הולך לקרות לך בקרוב". זאת ועוד הוסיף הנאשם ואיים: "נשבע שזה לא עובד כן, יהיה משהו מאד רציני בתמורה לכל מי שהיה בבית החולים אתמול ספציפית לך".

6. בהכרעת הדין נקבע כי יש לדחות את גרסת הנאשם לפיה דבריו הופנו כלפי התנהלות בית החולים ולא מדובר באיומים כלפי הרופאה. כמו כן, קבעתי כממצא עובדתי כי דבריו של הנאשם כלפי הרופאה לא היו אמורפיים, אלא קונקרטיים וישירים. זאת ועוד, נקבע כי עיקר אמירותיו ואיומיו של הנאשם הופנו כלפי הרופאה בקשר ישיר לביורח זהות התוקף ודיווח של צוות בית חולים לגורם המוסמך, בו הייתה מעורבת הרופאה, לאלימות שהופעלה על ידי מי מאחיו של הנאשם (ראו סעיף 32 להכרעת הדין).

7. עוד קבעתי בהכרעת הדין כי אמירותיו של הנאשם בהקשר ובנסיבות שנאמרו, היו איום מפורש, ברור וישיר כלפי הרופאה. כמו כן, נקבע כי הביטויים המאיימים "ומשהו מאד רציני הולך לקרות לך בקרוב", "יהיה משהו רציני מאד... וספציפית לך", הם ביטויים שתכליתכם לנטוע פחד ואימה, גם אם ביטויים אלה לא כללו באופן מפורש את מה שיעשה או מה שיקרה לרופאה (ראו סעיף 40 להכרעת הדין).

8. אשר לטענת הנאשם כי הרופאה לא חשה מאוימת, קבעתי כי אין בטענה זו ממש. זאת, משום שהעובדות מלמדות אחרת, שהרי הרופאה הוצאה מבית החולים והועברה לבית חולים אחר באופן מידי. יתרה מכך, קבעתי כי ניתן להבין זאת מדברי הרופאה עצמה אשר מסרה כי איומיו של הנאשם היו ברורים (סעיף 41 להכרעת הדין).

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים:

9. לא הוגשו ראיות לעונש מטעם הצדדים.

תסקיר שירות המבחן:

10. הנאשם, בן 32, נשוי ואב לשלושה ילדים. הנאשם עובד כחובש ונהג אמבולנס ב"סהר האדום" ומתגורר עם אשתו וילדיו.

11. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם תיאר גדילה והתפתחות תקינים וכי מנהל יחסים קרובים ומטיבים עם משפחתו. מהתסקיר עולה כי הנאשם שלל קיומה של אלימות במשפחתו.

12. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כופר בעבירה בה הורשע. כמו כן, מהתסקיר עולה כי הנאשם שלל שיח תוקפני מצדו או איומים כלפי הרופאה. שירות המבחן התרשם כי ברקע לעבירה, תחושות תסכול שהובילו לדחק וחוסר אונים על רקע נסיבות המקרה.

13. שירות המבחן עמד על סיכויי השיקום וסיכויי הסיכון הטמונים בנאשם: אשר לסיכויי השיקום: שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא רצון לניהול אורח חיים תקין. שירות המבחן התרשם מיציבות תעסוקתית בעבר וכיום של

הנאשם ומיכולת תפקוד תקינה לאורך השנים שבאה לידי ביטוי בסיום לימודיו, הכשרה מקצועית, יציבות תעסוקתית והקמת משפחה. אשר לגורמי סיכון הטמונים בנאשם: שירות המבחן ציין את אלו: קושי לתת אמון ולשתף פעולה וכן נטייה להציג פסאדה חיובית; קיומו של פער בין המתואר בכתב האישום לבין תיאורו של הנאשם את האירוע הן מבחינת התייחסותו לעבירה והן מבחינת הרקע ונסיבות ביצוע העבירה; פעילות מתוך תחושת חוסר אונים, תסכול ודחק על רקע נסיבות האירוע ועל רקע תחושת אחריות שנושא כבן בכור במשפחה; שירות המבחן ציין כי הנאשם עשוי לנהוג בפזיזות ובאימפולסיביות כאשר נמצא במצבי דחק וקושי.

14. שירות המבחן ציין כי הוצע לנאשם להשתתף בטיפול קבוצתי ייעודי לוויסות כעסים והתמודדות עם מצבי דחק ואולם הנאשם שלל צורך בטיפול.

15. אשר לאפשרות ביטול ההרשעה בדין, ציין שירות המבחן כי הנאשם הציג תעודה מטעם "הסהר האדום" בנוגע לעבודתו כחובש וכנהג אמבולנס. על כן, להערכת שירות המבחן, אם יורשע בדין, תתיכן פגיעה קונקרטיית בנאשם ובמשפחתו. אולם, על רקע התייחסותו של הנאשם לעבירה והתרשמות שירות המבחן כי בעת דחק עשוי הנאשם להגיב באימפולסיביות, שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול ההרשעה בדין.

16. אשר לעונש המליץ שירות המבחן על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

עיקרי טיעוני הצדדים

17. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו לעונש על עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה שבה הורשע הנאשם וחזר על הממצאים העובדתיים שקבע בית המשפט בהכרעת הדין. כמו כן, עמד ב"כ המאשימה על הנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירה, ובכלל זה, העובדה שהעבירה בוצעה כלפי רופאה, עובדת ציבור, והחומרה הטמונה בעצם תקיפת צוותים רפואיים. אשר לאי ההרשעה ולמדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה הבאה: רע"פ 8755/21 **איאד אבו עראר נ' מדינת ישראל**; ת"פ 57368-06-22 **מדינת ישראל נ' עלה סעדני**.

18. נוכח אלו, עתרה המאשימה להותיר את ההרשעה על כנה ולקבוע **מתחם ענישה זהה לפסיקה שהגישה, היינו בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל**.

19. באשר לעונש המתאים בתוך המתחם; סבורה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם 90 ימי מאסר שיכול ויבוצעו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

20. ב"כ הנאשם עמד על כך שההרשעה בדין עלולה לפגוע באופן קונקרטי בעיסוקו של הנאשם כחובש ונהג אמבולנס. נטען כי קיים חלוף זמן משמעותי מאז ביצוע העבירה, כ-3 שנים. עוד טען ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם

נורמטיבי, נעדר עבר פלילי אשר לא שב והסתבך מאז בפלילים. לטעמו של ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר על תנאי ולא כפי שעותרת התביעה. אשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה הבאה: ת"פ 57394-01-21 **מדינת ישראל נ' פצחול**; ת"פ 43151-07-19 **מדינת ישראל נ' זורייב**; ת"פ 49030-06-18 **מדינת ישראל נ' דורי קרין ואח'**; ת"פ 56865-02-22 **מדינת ישראל נ' הרצל נחשון**. לבסוף, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ועמד על עתירתו לביטול ההרשעה בדיון.

21. הנאשם בדברו האחרון ציין כי בעבודתו הוא עוזר ומסייע לאנשים וביקש הקלה בעונש.

דין והכרעה

22. אתחיל בעתירת ב"כ הנאשם לביטול ההרשעה בדיון. כידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו בדיון. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (מיום 2.4.2014 בפסקאות 6 ו-7). ראו גם רעפ 1947/22 **שריף קבהא נ' מדינת ישראל** שם הורשע מורה מחנך חרף הפגיעה הקונקרטי הצפויה לו (פסקה 11). לטעמי הנאשם איננו עומד באמות המידה שנקבעו בעניין כתב הן משום שהנאשם לא הודה במיוחס לו ובוודאי שלא הביע על כך חרטה, כפי שיפורט עוד בהמשך, והן משום שהנאשם לא הביא בדל ראיה שיפוטר מעבודתו כחובש ונהג אמבולנס ב"ס **סהר האדום**". לפיכך, אני דוחה את עתירת הנאשם לביטול ההרשעה בדיון.

קביעת מתחם הענישה

23. במקרה דנן, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם הם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, הגנה על עובדי הציבור במסגרת מילוי תפקידם, וזכותם לכבוד ולתחושת בטחון. כמו כן, הנאשם פגע באימויו בשלוות נפשה ובתחושת הביטחון האישית של הרופאה.

24. אף שלנאשם לא מיוחסת עבירות אלימות בפועל כלפי צוות רפואי, ראוי לציין כי הישנותן של תופעות אלימות כלפי עובדי ציבור בכלל וכלפי עובדי הצוות הרפואי בפרט, חידדו את הצורך בהתייחסות ובענישה מחמירה כלפי הנוקטים באלימות. לא פעם עמדה הפסיקה ביחס למשמעות הערך המוגן בעבירות אלימות כנגד עובדי ציבור והצורך בענישה מרתיעה. ראו בעניין זה דברים שנכתבו ברע"פ 10/5579 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו):

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

25. בע"פ 7220/19 **יצחק זגורי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], עמד בית משפט העליון על חומרת המעשים הטמונים באיומים ובתקיפת עובדי ציבור, בכלל, וסגל רפואי, בפרט, וכך נקבע:

"אם לא די באמור עד כה, הרי שבענייננו חומרתן של העבירות אשר ביצע המערער מקבלת משנה תוקף אף נוכח העובדה כי האלימות והאיומים המתוארים לעיל הופנו כלפי צוות רפואי - רופא ואח - בעת מילוי תפקידם. בהקשר זה, ראוי לציין כי אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החיוניים של הציבור, יחושו כי הם מאוימים או ימצאו עצמם מוכים ומותקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה (ראו והשוו: ע"פ 6123/05 חתוכה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 3 (25.12.2005); ע"פ 3877/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (9.1.2013)). שומה עלינו כחברה מתוקנת להבטיח כי אנשי הצוות הרפואי הפועלים יום-יום תחת עומסים כבדים, במסירות ובהתמדה, יוכלו לבצע את מלאכתם כשהם חשים בטוחים ומוגנים, וללא כל מורא (ראו: ע"פ 2712/09 שמילוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 2 (18.11.2009))."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

26. בהקשר של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, לעניין קביעת המתחם, נתתי דעתי לאלה:

- הנאשם אכן לא היה מעורב בתקיפת האחות שהובהלה לבית החולים. אולם, לא ניתן להשתחרר מהרקע והמניע לאיומיו כלפי הרופאה. איומי הנאשם כלפי הרופאה היו בקשר ישיר להתערבות הרופאה בנוגע לבירור זהות התוקף. האיומים כלפי הרופאה נועדו על מנת להפסיק את התערבותה בנוגע לבירור זהות התוקף. על כן, מדובר באיומים חמורים החורגים מגדר הרגיל. מעשיו של הנאשם מעידים על התנהגות פסולה ונועדו להכשיל את בירור האמת. כך במיוחד לנוכח העובדה שהאחות הקטינה נפגעה באופן קשה ביותר - שהרי מעשה תקיפה גרם לקרע בטחול.

- חומרה יתרה נודעת לאיומים ולהתנהגות הנאשם משום שמדובר באיומים שהופנו כלפי רופאה על רקע תפקידה כרופאה ובמסגרת עבודתה בבית החולים. חומרה יתרה נוספת מצאתי בעצם העובדה שהרופאה נאלצה ל"גלות" מבית החולים בו עבדה למקום עבודה אחר לתקופת זמן קצובה וזאת בעקבות איומיו של הנאשם. הרופאה הועזבה ממקום עבודתה נוכח החשש מפגיעה בה וזאת כאשר היא מלווה במאבטחים.

- הדעת אינה סובלת שעובדי ציבור העושים מלאכתם נאמנה יאלצו ל"גלות" ממקום עבודתם למקום עבודה אחר או יצטרכו ליווי ואבטחה בשל איומים מצד בני משפחה של מטופלים.

27. נוכח אלו, אני סבור שמידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף גבוהה יחסית.

מדיניות הענישה הנוהגת

28. מצאתי את הפסיקה שלהלן כרלבנטית לקביעת מתחם העונש ההולם:

א. ת"פ (שלום-רמ') 6056-12-16 **מדינת ישראל נ' זוהר** בית המשפט הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת

ראיות, בעבירה של איומים שהופנו כלפי רופא בחדר מיון, עת המתין הנאשם בחדר המיון ולא היה מרוצה ממשך ההמתנה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין עונש הצופה פני עתיד בצירוף רכיבי ענישה מוחשיים (של"צ, קנס, פיצוי), ועד מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול יבוצעו בעבודות שרות. לאחר שהנאשם סירב לבצע עונש מאסר בעבודות שירות, נגזר עליו עונש של 45 ימי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי.

ב. ת"פ (שלום כ"ס) 24404-06-14 **מדינת ישראל שלוחת תביעות ש"י נ' מחמוד מבחוח** ארבעה נאשמים שחקני כדורגל שהורשעו בביצוע עבירות של תקיפה איומים והתנהגות פרועה במקום ציבורי כאשר תקפו נושאי משרה בקבוצה היריבה (מנהל ומאמן). נאשמים 1 ו-2 הורשעו בתקיפה חמורה יותר מיתר הנאשמים. לנאשם 1 נקבע מתחם ענישה הנע בין 7-15 חודשי מאסר ונגזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל. לנאשם 2 נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר ונגזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל. לנאשם 3 נקבע מתחם ענישה הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל ונגזר עליו 2 חודשי מאסר בפועל. לנאשם 4 נקבע מתחם ענישה הנע בין 1-7 חודשי מאסר ונידון לחודש מאסר. הנאשמים ללא עבר פלילי ובעל תסקירים חיוביים.

ג. ע"פ (שלום-ב"ש) **38759-05-14 זגורי נ' מדינת ישראל** בית המשפט הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת איומים בגין איומים על קצינת שב"ס בפגיעה שלא כדין בגופה, בבעלה ובילידה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לתקופת מאסר ארוכה יותר. בית משפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה. לנאשם עבר פלילי עשיר.

ד. רע"פ 8062/13 **אלכס ברזק נ' מדינת ישראל** בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירות איומים כלפי שוטרים והעלבת שוטרים במהלך אירוע שהתרחש סמוך למועדון אליו הגיעו השוטרים בעקבות קטטה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לביצוע בעבודות שירות. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור.

ה. רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.11.18) בית המשפט הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים, בכך שאיים על גרושתו ועורך דינה תוך שהוא מנבל את פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול יבוצעו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשים אשר יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. לנאשם עבר פלילי ישן. בקשת רשות הערעור נדחתה.

29. נוכח המקובץ, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול יבוצעו בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסר מותנה, קנס ופיצויים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

30. לזכותו של הנאשם זקפתי העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ועד להסתבכותו הנוכחית, ניהל אורח חיים נורמטיבי, לרבות במישור התעסוקתי והמשפחתי.
31. מאידך, יש לזקוף לחובתו של הנאשם העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו אף לאחר שנמצא אשם לאחר בירור הראיות בעניינו. אומנם, זכותו של הנאשם לכפור בעבירה המיוחסת לו ואכן זכות זו היא זכות יסוד. אולם, משעה שבית משפט קבע, לאחר שמיעת ראיות, כי אין ממש בטענותיו של הנאשם וכי העבירה המיוחסת לו הוכחה בראיות, לא זכאי הנאשם להפחתה ולהתחשבות בעונשו כאותם נאשמים שמודים ולוקחים אחריות על מעשיהם. כך במיוחד כאשר ידע הנאשם את מסד הראיות שעמד כנגדו עוד לפני שהחליט לכפור בעבירה המיוחסת לו.
32. עוד יש לזקוף לחובתו של הנאשם העובדה שמידת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן לא הייתה מקסימלית אלא, למצער, חלקית ביותר. בהקשר זה יצוין כי שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי ואולם הנאשם דחה הצעה זו. שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם עסוק בהצגת פסאדה חיובית חרף גורמי הסיכון הטמונים בו כפי שפורטו ע"י שירות המבחן.

מיקום הנאשם במתחם העונש ההולם

33. בנסיבות האמורות, בעיקר בשים לב למידת הפגיעה בערך המוגן והצורך בהגנה על עובדי ציבור בכלל ועל צוות רפואי בפרט, היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות ארוך יותר מזה שלו עתרה התביעה. עם זאת, משזו עתירת התביעה, לא אעשה עצמי קטגור. לפיכך, אאמץ את עמדת התביעה, כך שאעמיד את העונש המתאים על 3 חודשים שיבוצעו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית כפי שיפורט להלן.

גזירת הדין

34. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשי מאסר, אשר יבוצעו בעבודות שירות, החל מיום 17.10.2023, במרכז הירושלמי לרכיבה טיפולית בכתובת שד' גולדה מאיר לצורכי דואר, ברחוב חטיבת גבעתי 10 וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום 17.10.2023 עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ביצוע עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לביצוע עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;
- ב. 4 חודשי מאסר, שלא יבוצעו אלא אם יעבור הנאשם עבירת איומים או עבירות אלימות, וזאת בתוך שלוש שנים מהיום;
- ג. קנס בסך ₪ 1,000 או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.2024. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;

ד. פיצוי לרופאה בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.2024 אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

תשומת לב הנאשם:

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה.

ניתן יהיה לשלם את הקנס והפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון
073-2055000

ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג אב תשפ"ג, 31 יולי 2023, במעמד הצדדים.